

Добруджански НОВИНИ

"DOBRUDJANSKI NOVINI"

Ziar independent de Informațiuni

Redacția și Administrația Str. Pr. Ileana Nr. 10-Bazargic

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

Български независимъ информационенъ в-къ

Отг. редакторъ: СТ. РАДЕВЪ

Абонаментъ: за една година 250 лей; 6 месеца 150 лей; За странство двойно

ВА ЧЕСТЬТА

*Това което наричаме чест, не е пове-
че освенъ снѣжката, която хвърляме, ко-
гато ни угрее слънцето, на общественото
уважение.*

Германъ Судерманъ

Честта е нежно обичана отъ
ата, всеки обилствува съ ду-
за да я възхвали, всеки се
та щастливъ да я притежа-
и креска: честта, да живѣе
тъта! обаче, когато подне-
фенера си подъ очитѣ имъ
зследваме на светло д у х а,
то ги управлява, съглежда-
само лудешко пустословие,
бодушие, притворство, пок-
а, само смешна надменностъ,
то се самообожаватъ.

Защото хората сж всички, и-
приблизително всички, коме-
аши и се грижатъ най-вече
се покажатъ такива, каквито
сж, обратното на туй що сж.
Свѣта прилича на голѣмъ те-
ръ, където всички, едни отъ
уги мамени, играятъ публич-
роля обратна на положени-
имъ.

Тамъ виждаме ежедневно лу-
критикъ съ фалшиво лице,
представя безсрамно мъдрия,
остака да се издига до сте-
нѣта на фастуозния ученъ.
Фастуозенъ ученъ значи над-
ненъ, пъленъ съ самохвалст-
нѣкои употребяватъ т о в а
озвище за човѣкъ безъ нрав-
вено достойнство, който иска
мине за почтенъ човѣкъ.

Но всички тия комедиаши сж
рзо демаскирани. Истината
ониква, естествеността с е
оявява твърде скоро подъ фал-
ивото имъ облекло.

Истината винаги остава гос-
даръ надъ лъжата. Съ една
ма, за да се покажешъ чес-
нъ човѣкъ, трѣбва да бж-
шъ такъвъ, и никога, какви-
усилия и да прави, човѣкъ
може да мине предъ очитѣ
света, освенъ за такъвъ, ка-
вто е.

Но честта, истинската честъ,
кво представлява тя?... Хо-
та я поставятъ ту въ туй, ту

въ онуй,—въ толкова извън-
редно различни неща, че е мъч-
но да повѣрвашъ, въ кое имен-
но отъ тия неща се намира тя.

Пустословиятъ я поставя въ
своитѣ страсти, скѣперника —
въ желанието си да си гледа
постоянно богатствата си, фал-
шиво храбриятъ—да хвали сме-
лостта си.

Очевидно, тия различни родо-
ве честъ не съставляватъ ис-
тинската честъ.

Що е тогава тази честъ, коя-
то всички трѣбва да притежа-
ватъ? Дали тя се състои въ туй,
да видимъ, че хвалятъ нашето
красноречие? Дали въ това да
превъзходствуваме по ловкостъ.
Благоразумие — да притежаваме
хиляди дарби?

Въ моралното достойнство,
преди всичко въ дълбокото по-
читание на справедливостта.

На света само едно нещо е
к р а с и в о — справедливостта,
безъ нея храбростта, силата,
добрината и всички добродете-
ли, които омайватъ, сж само
фалшиви брилянти и късове
стъкло.

Сократъ, атински философъ,
е сжщинско олицетворение на
справедливостта, — съ своята
благостъ, умереностъ, скром-
ностъ, винаги е вървялъ съ ед-
наква стѣпка къмъ справедли-
востта—съ своята духовитостъ,
ирония и духовита шеговитостъ и
който неразбранъ отъ съграж-
данитѣ си, загина по тяхна за-
поведъ съ най-голѣма и най-
спокойна смелостъ.

Единствената солидна честъ,
която сжществува на земята,
е да взимаме винаги истината
за водителъ, и да търсимъ
въ всичко благоразумие и за-
кононостъ, да бждемъ благи къмъ
всички други и строги къмъ
себе си и да бждемъ най-сетне

Дветѣ тези: англо-фран- цузката и германската

Както сж забележили чита-
телите ни, никоя отъ държа-
витѣ не е противна по прин-
ципъ на пактоветѣ: само, че
когато Англия и Франция на-
стояватъ за колективно гаран-
тиране на мира, Германия
иска частични пактове съ от-
дѣлни държави, съ тия, кои-
то тя счита за най-сгодни.
Тоя принципъ не е запазенъ,
обаче, дори отъ Германия, коя-
то отдавна е подписала ко-
лективния пактъ на Локарно,
който обгръща четири велики
държави — Англия, Франция,
Германия и Италия.

Германия сега възразява най-
много противъ франко-руския
пактъ, но тия възражения се
считатъ отъ други държави
за недостатъчно сериозни и
плодъ на завладателенъ харак-
теръ.

По тая причина и Германия
по тоя въпросъ се намира
почти изолирана.

справедливи, само тази дума
значи всичко.

Едничката честъ се състои въ
това да бждемъ добродетелни.
Но въ какво се състои добро-
детелта? Да взимаме винаги
истината за свои водителъ —
истината, а не нашитѣ страсти,
нашитѣ желания, нашитѣ ин-
тереси. А да следваме истина-
та, това значи, преди всичко,
да не върваме, че я притежа-
ваме, а да направляваме дѣла-
та си по общи идеи и предъ
видъ на една обща целъ.

Благоразумието е вианги
противопоставянето на страсти-
тѣ, а страститѣ сж нашитѣ
частни стремежи които сж въ
опозиция съ благоразумието,
което цѣли единствено общия
интересъ.

Честта е като стрѣменъ и
безбреженъ островъ, излезешъ
ли отъ него, не можешъ да
се върнешъ обратно на него.
Преувеличено е, но не е не-
верно.

БАЛАНСЪТЪ НА

санкциитѣ е отрицателенъ

*Абисиния фактически е поставена
подъ мандатъ*

"Пополо д'Италия" пише:
Докато храмътъ на женев-
ския Янусъ се готви да от-
крие отново своитѣ врати,
италианскоо обществено
мнение остава основателно
резервирано и недовѣрчиво. Не-
справедливата стопанска об-
сада продължава. Тя е въ 10-я
си день. Балансътъ на санкции-
тѣ е отрицателенъ, дефици-
тенъ и гибеленъ по цѣлата
линия — за Европа. Женевски-
тѣ "укази" засегнаха най-мно-
го санкциониститѣ. Никой ни-
кога не би могълъ да помисли,
че едно ОН, създадено за
сътрудничеството между ци-
вилизовани държави, би се
наело съ пагубната задача да
усложнява европейската сто-
панска криза. А при все това,
туй е сублимната целъ, пре-
следвана до сега съ жаръ и
непримиримостъ въ Женева.

Неморално е Европа да се
държи подъ заплахата на вой-
на, за единъ споръ, който не
застъга вече запазването на
една независимостъ, а отреж-
дането на единъ мандатъ.

Грубъ фалшъ е, когато се
инсинуира неискрено, че за-
щитата на Абисиния съставя
единъ прецедентъ за защита-
та на тая или оная европей-
ска нация. Доколкото ни е
известно, въ Европа не сж-
ществува държава, поставена
подъ мандатъ. Абисиния е на-
противъ, фактически поставе-
на подъ мандатъ, не по реше-
ние на Италия, а на Женева.
ОН не се стреми вече да за-
щищава една независимостъ,
а да оспорва едно колониално
предимство на Италия, пре-
димство, което отговорни ан-
глийски министри потвърдиха
презъ 1925 г. при режима на
устава на ОН, и френски от-
говорни министри презъ 1935
г. при режима на О. Н.

Германия и Френско-Съветския съюзъ Следъ ратифицирането на пакта отъ френ- ския парламентъ

Френският парламентъ ратифицира договора за френско-съветския съюзъ. Германия проявява все по-голяма нервностъ. Германският печатъ твърди, че съ френско-съветския договоръ се нарушава Локарнския договоръ. Германия се виждала обкржжена и поради това била принудена да засили въоръженията си.

Френските вестници не закъсняватъ съ своя отговоръ, който се синтезира отъ Екселсноръ така:

Тревогата въ Европа

„Откритата декларация на Райха, че той възнамърява да доведе военния си апаратъ до максималната мощностъ, предизвиква дълбока реакция въ срѣдъ европейските държави и обръна съ дъното нагоре всички пораншни дипломатически понятия. Специално съветска Русия, при тази германска еволюция, бѣ принудена да търси поддръжка отъ западните държави и да се сближи съ О. Н. По такъв начинъ се създаде постепенно механизмътъ на това „обкржаване“, отъ което се оплаква хитлеритска Германия, но за което никога не ставаше нужда да мисли републиканска Германия“.

Германия безъ Англия

По мнението на Екселсноръ, хитлеритска Германия прави неизгоденъ за себе си ходъ по европейската шахматна дъска: „Враждебното отношение на Германия къмъ Съветска Русия би било все още разбираемо, ако отъ него би произтекла дружба съ Англия. Въ сжщностъ, германската политика сама доведе Съветска Русия въ Женева и я служи съ Англия, за която Съветитѣ ставатъ много

цененъ факторъ на Далечния изтокъ. Германската дипломатия влѣзе въ задънена улица, отъ която може да се измъкне само по единъ начинъ, като се оттегли назадъ. Присъединявайки се къмъ колективната система на безопасностъ, Германия би обезпечила непрокосновеността на германските граници, би спестила за страната милиарди марки.“

Негусътъ се хвърля въ отчаяна атака

Пътътъ за Адисъ Абеба
скоро ще бжде откритъ

Райтеръ. Военното положение на Етиопия, което преди нѣколко седмици изглеждаше блѣсково, е сега много разстроено, особено на северъ, вследствие на бързите успѣхи на маршалъ Бадолйо. Изглежда, че армиитѣ на расовѣ Мулугета, Сейумъ и Каса сж сега фактически отстранени, като голѣми боеви единици и пътятъ за Адисъ Абеба се защитава вече само отъ етиопски войски, които сж още съсредоточени въ Десие, както и отъ войскитѣ, откъснати отъ тая главна квартира и отправени къмъ северъ.

Императорътъ се е движелъ къмъ областта на езерото Ешаги, начело на една армия, състояща се отъ най-избранитѣ етиопски войски и императорската гвардия. Некои неутрални наблюдатели вѣрватъ, че ако Негуса види, че положението става критично, той щѣлъ да застане лично на чело на армията си, като рискува живота си и империята си въ едно върховно усилие за отблъскване на нападателитѣ.

Ромъния за Съветка Русия

Официозътъ „Independance Roumaine“, който се издава отъ 60 години въ Букурещъ, като разглежда похода, воденъ отъ Германския печатъ противъ Русия, казва:

„Маневрата на Берлинъ е стара и добре позната. Кайзеровитѣ социалъ-демократи я употребяваха сжщо тъй, за да възбуждатъ французкитѣ социалисти противъ съюза съ царя. Отъ омраза къмъ единъ режимъ, тѣ се мжчатъ да обрънатъ омразата си противъ единъ народъ. Външната политика не може да се ръководи отъ подобни чувства. фор-

мата на управлението е бѣ различна, когато се отнася до жизненитѣ интереси на една държава. Географическото положение и неизмѣнитѣ закони на история сж, които управляватъ отношенията между народитѣ. Такъвъ е случаятъ и съ Съветска Русия. Разширениетѣ революционизмъ Троцки бѣше противенъ историческитѣ закони на Русия, както бѣше изкуственъ и панславистическия дѣяние въ времето на империята. Постоянната и неминуема опасностъ за Русия бѣха и сж германцитѣ“.

БЪЛГАРСКАТА военна лига разтурена Заповѣдта на военния министъръ

София. Вчера, следъ една силно патриотична речъ предъ офицерството, военниятъ м-ръ, г. ген. Луковъ прочете следната заповѣдъ:

I. Разтурямъ Военния съюзъ и всичкитѣ му поддѣления, които могатъ да сжществуватъ въ войската.

II. Възлагамъ на началницитѣ на гарнизонитѣ да иззематъ архивитѣ и книжката на бившия воененъ съюзъ и лично да ги изгорятъ, като за всѣки отдѣленъ случай ми донасятъ.

III. Освобождавамъ офицеритѣ отъ всички задължения, които доброволно или насилствено сж поели извънъ войнишката си клетва.

IV. Забранявамъ на офицеритѣ да се занимаватъ съ политика по дѣ каквато и да е форма.

Офицери,

Премахвайки съ тази заповѣдъ всички различия, които въ миналото сж могли да ви раздѣлятъ, подканвамъ ви да си подадете братски ръка въ името на отечеството. Нека миналото бжде забравено. Нека това тежко минало да не ви раздѣля. Нека, поемайки всички цѣлата отговорностъ за направенитѣ злини, да заработимъ дружно, съ доверие помежду си, да заработимъ братски.

АНГЛИЙСКАТА „Бѣла книга“

Лондонъ „Бѣлата книга“ обръща вниманието върху германското въоръжаване, френскитѣ предложения за отбрана, увеличаването на разходите на белгийската армия, италианското военно въздухоплаване, мощта на съветскитѣ въоръжени сили, превъоръжаването на японската армия и разходите на отбраната на Съединенитѣ щати. Гореспоменатитѣ изложения означаватъ каквото и да било оставяне на международната политика, следвана до сега и чиято цел бѣ да обезсърдчава съревнуването въ въоръженията (неотдавнашната морска спогодба съ Германия, днешнитѣ усилия за сключване на нова морска спогодба и др.) държавитѣ подписали Вашингтонския договоръ, сж примѣри за това.

ГЕНЕРАЛИТѢ се считатъ отговорни

Токио. Военнитѣ съветници генералитѣ Абе Хайаши, Мазакиси, Нишии и Меда подадоха отговорни за бунта въ Токио. Политическитѣ срѣди смятатъ, че политикътъ е свободенъ сега за новитѣ стѣпки.

„Здраве и болести“

отъ Д-ръ Ив. Байчевъ

Бившъ Интернъ-Парижъ — Училищенъ лѣкаръ — гр. Базарджикъ

Детето въ основното училище

Къмъ края на седмата година детето постѣпва въ първоначалното, основното училище. Тамъ то бива записано, повѣрено на учителя, който по-нататъкъ ще продължи възпитанието и образованието му, започнато въ къщи още отъ първата година.

Основното образование почти въ всички цивилизовани страни е задължително. Тая задължителностъ е преди всичко за държавата, която трѣбва да подреди добре въ всѣко отношение училищата и следъ това да приема децата за обучение

и възпитание безплатно. Училищнитѣ здания трѣбва да сж хигиенични, снабдени съ всички учебни пособия, програмитѣ въ тѣхъ да бждатъ добре проучени и нагледни споредъ възрастта и способноститѣ на децата.

Учителският персоналъ трѣбва да бжде добре подготвенъ и да знае, че той трѣбва да възпитава и обучава въ училището така, че въ резултатъ повѣренитѣ му деца да бждатъ и по-здрави и по-възпитани и съ по-вече знания или съ една дума, детето постепенно да се засилва въ училището и тѣлесно и умствено. А такъвъ резултатъ ще

даде само оня учителъ, който преди всичко по природа, по характеръ е предопредѣленъ да възпитава и обучава; който въ своята си учителска дейностъ се опира не толкова на диплома си, връзкитѣ си и др., но се опира на естественитѣ си качества, като учителъ, на всичко онова ценно, което природата е вложила въ него, и впоследствие той го е развилъ и засилилъ разумно въ училище и живота. Само такъвъ учителъ трѣбва да се назначава въ училището, само нему трѣбва да повѣрватъ деца за обучение и възпитание.

Такъвъ учителъ е втори баща за детето, къмъ него то се превързва още отъ началото и върви здраво и весело напредъ, като се засилва и тѣлесно и умствено; училището за него става втори домъ, старее се да не отсъства и усвоява, научава всичко, което му се препод-

дава, не отъ страхъ, че ще му пишатъ слаба бележка, не отъ страхъ, че ще го биятъ или мъчатъ, но защото му прави удоволствие да бжде редовно и да прояви нѣщо разумно предъ учителя, когато то го уважава, почита и цени, защото още отъ началото учителътъ е съумѣлъ да го завладее съ своя тактъ, съ своето разумно и бащинско отнасяне къмъ него, безъ да угорчава, измжчва, заплашва каквото и да било и за каквото и да било.

Всички ония учители, които по природа, по характеръ сж кривозли, заядливи, педанти, които служатъ съ терора, заплашвания, измжчванията и др. при възпитанието и обучението на децата, трѣбва да се допускатъ въ училището, не бива да имъ се повѣрватъ деца за обучение и възпитание, а да представятъ голѣми дипломи

Средиземноморската политика на Англия Италиански възражения

„Джорнале д'Италия“ пише: Новият курс на британска политика, що се отнася до средиземноморската система, се характеризира със съседните три елементи: колосалното съсредоточаване на морските сили, което не може да се обясни със защителни съображения, защото не съществува нѣкаква опасност от заплаха въ Средиземно море за британските интереси; трескава военна подготовка въ всичките британски бази; развитието на морските спогодби със всичките средиземноморски сили, от раз-

лична глѣдина, замислени и уговорени по британски починъ, съ изключение и противъ класически средиземноморската сила — Италия.

Британската политика раздрусва цялата система на равновесие на силите и на нормалните средиземноморски отношения. Италия, която възнамява да зачита всичките законно установени интереси на британската империя, не може да се откаже да следва тая нейна нова незаконна и нападателна насока.

Тайнствената гибелъ на два англ. бомбовоза

Неизвестни неприятелски лѣщи, които поразяватъ аеропланите? Аналогичната гибелъ на най-големия американски воененъ аеропланъ.

Агентите на британската полиция съ представителите на английския конспиратори правятъ специално разгледване върху причините за гибелта на двата бомбовоза при последните маневри въ Англия. Частите не изключватъ сажа, като причина за тяхната гибелъ. Двата унищожени аероплани — последен типъ, били снабдени най-усвършенствувани мотори. Тяхните полети се вели въ най-голяма тайна и управлението имъ било строго секретно на опитни авиатори. Двата самолета, по разказъ на спасилите се, загинали поради липса на гориво. Но запасътъ отъ гориво, който се вдигнали въ бака билъ пресметнатъ стигне за повече време, колкото трѣбвало да стои въ въздуха. Двата апарата били унищожени свършени радиостанции и всѣки отъ

тяхъ попадайки въ мъгла ималъ възможностъ да съобщатъ за своето мѣстонахождение.

Интересно е, че при съжителствата загинали и най-големиятъ С. Американски бомбовозъ, през октомври м. г. И той се разбилъ както двата английски аероплани при спиране на мотора. Защо горивото е прекратило дейността си не могло да се установи.

Puteti deveni milionar, cumpărând un Loz din norocoasă
Colectura P. ȘAPIRA-Hagiul
din Constanța

Încercați norocul din noua reprezentanța pentru Bazargic
și județul Călărași

RIFAT ISLEAM

Можешъ да достигнешъ милионеръ, ако купите единъ
Лозъ отъ щастливата

Колектура П. ШАПИРА-Хаджия
отъ Констанца

Опитаите си щастието отъ новия представителъ
на Базарджикъ и окръга Калиакра

Рифатъ Ислямъ

писани отъ още по-големи ресурси. Жива учители сж най-големиятъ източникъ на знанията за децата — отъ тяхъ ще се плашатъ, ще бѣгатъ, ще не ще могатъ да научатъ. Въ началото такива учители иматъ злостна си, умразата си и отрицателно, съ което прилича на е надарила, върху крехката нежна детска душа, тѣ я отравятъ съ неадекватността си, и убиватъ организма му съ терор, измъчванията и измъчванията, съ които си служатъ при обучението и възпитанието. Такива учители не би сж добри за циркъ за игра, за стражари но не и за учители. Такива учители не само не формиратъ у детето подготвенъ, доблестенъ характеръ, не го засилватъ духомъ, но не го възпитатъ и на-

учатъ на нѣщо полезно, но не подготвени, съ липсата на тактъ, съ липсата на съзнание за дългъ и съ всичките си отрицателни качества: злоба, ядъ, завистъ, умраза, подлостъ и др. съ които природата ги е щедро надарила още отъ рождение, а животътъ училището, университета не сж могле поне отъ части да ги поправятъ, сж въ състояние още отъ първиятъ денъ, да смачкатъ, да отровятъ, да унищожатъ всичко онова полезно, ценно, положително, съ което детето пристига въ училището и което то е добило било по-природа отъ рождението си, било, че родители и др., на които детето е било подготвено, преди да трѣгне на училище, сж успѣли съ тактъ и разумно отношение, да формиратъ поне отъ части у него. Много деца постъпватъ въ училището достатъчно възпитани, послушни, чувствителни,

Мирътъ е раздрусанъ отъ самите негови покровители

„Пополо д'Италия“ пише: Ако въ Европа има нѣкоя нация, която може да изгъкне противоженевската нелоялност, това е именно и само Италия.

Гарантка на мира, въ самото ОН, Италия вижда да се издига — извънъ ОН, една коалиция отъ държави — членове на ОН. Гарантка на равновесието на Рейнъ и на Дунава, Италия вижда коалирани противъ собствените и права отѣзи, които се възползуваха отъ нейните гаранции и които бѣха поели „почтени задължения“, че ще признаятъ същите тия права.

Мирътъ е раздрусанъ отъ самите негови покровители.

Сградата на мира е заплашена отъ пукнатини, може би непоправими.

Къмъ противодействие на уязненитѣ нации

„Джорнале д'Италия“. Общото положение, което се създава въ Европа, налага на Италия по-голяма внимателностъ, Британските почини, поддржани отъ френското одобрение, които, разрушавайки умирно всичко, което съществуваше въ Европа, за солидарността и установените вече спогодби между великите сили, се насочватъ съ такава, почти предизвикателна упоритостъ срещу Италия и другите велики нации, откриватъ нови проблеми, които не ще могатъ да не бждатъ последвани отъ напращенията, които сами тѣ налагатъ. Въ тоя моментъ на лесенъ

и измамливъ женевски успѣхъ, британската политика би искала да скъса етапите, да формира положението, да създаде въ континента и въ Средиземно море застрашителни и нападателни факти и състояния, които, прицелвайки се упорито срещу нѣкои прицелни точки, между които е и Италия, правятъ необходимъ една обща ревизия и едно подходящо противодействие отъ страна на уязненитѣ нации.

Мълчанието въ Адисъ-Абеба потвърждава Италиански успѣхъ

Адисъ-Абеба. — Подъ предлогъ, че радиосъобщенията между Адисъ-Абеба и главната квартира сж прекъснати, етиопското правителство заявява, че не получава съобщения отъ тиграйския фронтъ. Макаръ че телефонните съобщения между Адисъ-Абеба и северния фронтъ сж затруднени, малко е вѣроятно, че правителството не знае нищо за сраженията, които, споредъ бюлетините, идещи отъ главната квартира, сж се привършили съ победа на италианците. Това мълчание на правителството на Адисъ-Абеба се смѣта до известна степенъ като потвърждение на съобщенията отъ италиански източникъ за настѣплението на войските на маршалъ Бздолийо на тиграйския фронтъ и липсата на съобщения при подобни обстоятелства не може да не обезпокоява много срѣди на столицата.

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

Хавасъ. Споредъ женевският дописникъ на „Дейки Мейл“, вчера въ Лондонъ било получено едно много важно послание отъ Негуса, което било предадено веднага на г. Идънъ. Негусътъ билъ разположенъ да разисква по условията за миръ на базата на статуквото. Италия трѣбвало да запази етиопските територии завзети понастоящемъ отъ италианските войски.

Негуса поискалъ отъ английския кралъ да играе ролята на посредникъ между Италия и Етиопия.

Мусолини предъ мин. Съветъ

Хавасъ. Въ днешното заседание на министерския съветъ, г. Мусолини направи подробно изложение, по политическото положение, като се спрѣ на последната италианска победа въ Абисиния.

Всѣко дете, всѣки ученикъ споредъ характера си, споредъ качества и недостатѣците си изисква и съответното държане на учителя къмъ него. Още отъ началото трѣбва да се има предъ видъ, че въ края на учебната година всички ученици отъ отдѣлението, отъ класа трѣбва да се подравнятъ по възможностъ съ най-здравиятъ, най-възпитаниятъ и най-интелигентниятъ ученикъ.

Здравитѣ, възпитанитѣ, интелигентнитѣ ученици въ края на учебната година трѣбва да се увеличатъ и качествено и количествено.

(следва)

VEGA

нужно за домакини

ХРОНИКА:

— Отъ няколко дена въ парламента се разисква новият административен законъ. Германският водител депутатъ г. Хансъ Ого Ротъ и маджарският г. Вилеръ сж повдигнали въпроса, че въ администрацията да си служатъ всички малцинства освенъ официалния езикъ и съ народния си.

Всички малцинствени депутати подържатъ тая теза и сж уверени, че ще я прокаратъ.

— Оня денъ Н. В. Кралъ Каролъ II е приелъ на аудиенция досегашниятъ български пълномощенъ м-ръ г. Ив. Поповъ. Сжщия денъ заместника на министерството на външнитъ работи г. С. Радулеску е далъ въ министерството обедъ на който сж били размънени тостове. На мѣстото на г. Ив. Поповъ иде г. Кировъ досегашенъ бълг. пълн. министъръ въ Вѣршава.

— Въ Силистра и окръга сж арестувани около 42 младежи българи, обвинени въ комунистическа дейност. Сведенията които имаме ни показватъ, че много невидни селяни се разкарватъ.

— Напоследъкъ Р. Н. банка пушна въ обръщение нови сребърни монети по 250 лей. Както въ старото кралство така и въ нашия окръгъ сж открити много фалшиви. Предупреждаваме жителитъ да внимаватъ при разменението имъ.

— Отъ идущия брой ще предадемъ въ нѣколко броя

историческия актъ презъ 1879 год. начина на избирането въ южна България (тогавашна Румелия) десетехъ членове българи въ управителния съветъ.

Тоя актъ е много интересенъ и важенъ и малцинаго познаватъ.

— Гръцкият параходъ „Яна“ които оня денъ е напусналъ кюстендженското пристанище на 30 мили отъ българския брѣгъ е забелязалъ въ морето една плуваща лодка.

Веднага се притекълъ и извадилъ лодката на борда. Установило се, че 4 младежа отъ гр. Бургасъ сж излезли на разходка по морето, обаче при появяване буря лодката била взета отъ вълнитъ и отвлечени въ вътрешността. Младежитъ, цели 3 дена се борили, обаче изтощени отъ гладъ и вода тѣ отслабнали и не били въ състояние да се спасятъ.

Парахода ги е откаралъ въ Цариградъ отъ кждето ще бждатъ изпратени въ България.

— Покрай кюстендженския черноморски брѣгъ вчера е била забелязана една плаваща мина. Властитъ веднага сж взели мърки и предпазливо сж я извадили. Констатирали се е, че тя е руска плаваща мина презъ европейската война.

— Отъ известно време се забелязва въ селата Екесча-Трупчиларъ и други погранични села едно напливане на разни лица подъ предлогъ, че сж колонисти, на които имъ се раздаватъ земи.

Тѣ се явяватъ отдаватъ земитъ подъ наемъ и изчезватъ.

— На мѣстото спрелия неодавна български в-къ вписванъ на френски езикъ „La Bulgare“ е започналъ да излиза отъ 3 мартъ н. г. новъ такъвъ подъ името „La Parola Bulgare“ (българска дума).

— Вследствие голѣмитъ пречки и затруднения създавани отъ министърътъ на просвѣщенieto инциаторитъ за образуване българско културно общество въ гр. Тулча сж се отказали да водятъ дѣлото което се водели до сега.

— Отъ 15 мартъ н. г. военното положение и цензурата се дига въ цѣлото кралство.

Базарджишка борса

Царевица	2.40
Ечмикъ	2.40 — 250
Овезъ	2.85 — 290
Ржжъ	3.70 — 380
Зимница	3.30 — 380
Рапица	5.40 — 550
Фий	4.50 — 470

— Контестацията която бѣла направили общинскитъ съветници отъ нац. църквистката партия въ Букурещъ, противъ кончесията за електрическата градска узина е отхвърлена.

Пристигнали сж нѣколко инженера отъ Д-во „Енергия“ за да установятъ точното мѣсто на постройката която ще започне следъ нѣколко дена.

Шурета на единъ мюсюлманинъ Шукри отъ гр. Меджедия отива на гости въ Балчикъ при сестраси, следъ като се напилъ добре съ ракия, завръща се въ

къщи и заварва сами децата на сестраси, момиченца между 10 и 12 годишни всички три. Какъ му е допуснала сжвестята той обезчестява и тритѣ деца. Вчера бѣ преданенъ въ прокурорството и задърженъ въ затвора.

Студентитъ които бѣха взели решение да стачкуватъ въ Букурещки университетъ по правото сж се откарали отъ стачката.

Столичниятъ общински съветъ е решилъ и създаде единъ новъ данѣкъ. „Данѣкъ за разхубавяване на столицата“. Съвета е определилъ:

Предприятия отъ 250 милиона лей на горе да плащатъ между 10—40.000 лей месечно отъ 5 милиона на горе между 500—8000 лей, търговци и малки индустриалци отъ 20—200 лей, всички други категории минимално по 120 лей.

— Презъ тоя мрсець, тако пишатъ букурещкитъ вестници се изпълва 10 години отъ основаването на първото добруджанско колониско село населено съ македонци.

Денътъ ще бжде тържествено отпразднуванъ.

De vânzare Teren 50 metri pătrăți

Bazargic strada Ion Creangă.

Doritorii se vor adresa la direcția ziarului nostru.

За проданъ Праздно мѣсто 500 метра

находящо се на улици Ионъ Креанга.

Споразумение Редакцията

Подъ печатъ, и скоро ще се пусне въ продажба

АРАКАРЕА АРЕ CUVANTUL

ЗАЩИТАТА ИМА ДУМАТА

отъ ПЕТРЕ БЕЛУ

Това е първиятъ сериозенъ трудъ преводъ отъ Ромънската литература извършенъ въ нашата провинция

Гласътъ на селянина

(ЕДНО ИНТЕРВЮ)

Ранна сутринъ. Слънцето въ пурпуръ плава изъ небето . . . Роякъ черни врани съ злобенъ гракъ прелитатъ натъ село . . . По небѣто бѣгатъ облаци, а негде въ низинитъ къмъ дунавското поле се стели гъста мъгла . . . отъ далечъ се дочува сирената на летящъ влакъ . . .

Равенъ черноземъ. Разорани угари съ белязани синури . . . Тукъ-тамъ нацѣтели, минзухари и кукурятъ . . . Топли лъчи падатъ надъ разпокъсанитъ земни гърди. Земята сякашъ се къпе въ слънчевъ водоскокъ . . . По набраздената ширъ орачи хврлятъ, семе въ златенъ прахъ . . .

— Добъръ денъ чичо! — поздравихъ синътъ на майката-земя . . . Изкрень отговоръ съ добродушенъ тонъ. Изгорѣло лице отъ студени вѣтри . . . остъръ погледъ падна върху Звонко проехтя чапраза на вдигнатата копраля . . . и „вълнитъ“ на чудния

„радиопредавателъ“ отлетѣха въ близкото усое . . .

— Да седнемъ! . . . покани ме той. Предъ менъ въ браздата седна петдесетъ годишенъ селянинъ. Приседнахъ и азъ . . .

— Отъ кжде си? . . .

— Отъ село съмъ, чиновникъ въ града. Дойдохъ и при тебъ да видя какъ живѣешъ? . . .

— То е тежко, дълго и широко па и не познавамъ те. Не на всѣки мога да говоря, не всѣки моята участъ ще разбере . . . и единъ остъръ погледъ ме прониза.

— Селски синъ съмъ! По ливадитъ и горитъ изразяхъ, отъ малкъ познахъ живота на село . . .

— Колко синове ни измѣниха! . . . Колко ни мъчиха, на кръстъ и разпнаха . . . и отъ Иуда по-долни станаха . . . защото оня се обѣсилъ . . . а тѣзи още между насъ ходятъ . . .

Той се замисли!

— Не зная що искашъ да ми кажешъ?

— Младъ си, и нищо не помнишъ! . . . Ние загиваме, Две войни видехъ . . . два пѣти ме раняваха. Четири кръста за храбростъ имамъ. Две рани нося, и той посочи лицето си: надъ очитъ и подъ брадата два вензели сякашъ бѣха . . .

— И пакъ хаиръ нѣма, продължи той. Петъ човѣка сме въ къщи-петъ пари-нѣмаме. Децата оголѣха, жената чумберъ нѣма, а азъ съмъ докъсалъ повече отъ всички . . .

— Тютюнъ вече не пуша. Намаление направихъ. Никаква полза! И лихвитъ не мога да посрещамъ . . . Две крави притежавамъ, и ти виждашъ, че ребрата имъ се четатъ, а джамбазитъ ми даватъ осемстотинъ лева за тѣхъ! . . .

— Не мога да разбера?

— Не можешъ, то се знае, щомъ си чиновникъ. Колко получавашъ? — Петъ хиляди месечно . . . — Шейсетъ и четири хиляди лей годишно, а азъ

съ четири работоспособни члена, не мога годишно да изкарамъ толъка! . . .

— Не продумахъ, защото нѣма аргументи! . . . Копралята зазвъня въ коравата му ржка, кривата дѣвена ралица завори следъ пристиганитъ крави . . . а негде на западъ високо въ хоризонта, се вдигаха бѣлезникави облаци . . . Повѣваше се денъ дунавски вѣтръ . . .

Презъ угаритъ крачеше момченъ съ торба на рамо. Обелено калпакичано съ минзухаръ и кокиче, то идѣше весело и засияно — нощъ обѣдъ на своя баща . . .

— Сбогомъ! . . . Съ здраве мога, па кажи на голѣмцитъ за насъ никога да не се грижатъ . . . Насами ще изковемъ сѣдбини и бавно закрачи изъ чернитъ бразди

Тръгнахъ! Пладне отколе мина. Слънцето потъна въ гъсти макове. Предъ очитъ ми чезне черенъ кардрумъ . . . тукъ-тамъ прехвърка врани.

Радулофъ